

Expunere de motive

Prin actuala reglementare prevăzută de Ordonanța de Guvern nr. 5/2001, prin Legea nr. 295/2002 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380/5.VI.2002, se apără debitorii de rea credință, se încurajează rău-platnicii, creditorului fiindu-i îngădit dreptul de a intra în posesia unei hotărâri favorabile, irevocabile, nepermițându-i-se nici o cale de atac împotriva Ordonanței prin care cererea sa a fost respinsă.

În timp ce ordonanța prin care cererea creditorului a fost respinsă și îl pune pe acesta la zid, el neputând uza de absolut nici o cale de atac, prin acest Proiect de Lege, debitorului i se oferă 3 (trei) posibilități de a ataca Ordonanța și Hotărârea care nu îi sunt favorabile și anume : cererea în anulare, recursul și contestația de executare, care privită prin prisma interesului urmărit de debitor, echivalează tot cu o cale de atac, de această dată cu o veritabilă cale de atac.

Considerăm că prin reglementare în vigoare, se încalcă, în mod vădit și dur, principiul disponibilității, care cuprinde printre altele : dreptul de porni sau nu un proces, dreptul de determina limitele procesului și dreptul de a exercita sau nu căile de atac prevăzute de lege.

Creditorului - furnizor care a livrat produse beneficiarului debitor ori căruia i s-au prestat servicii, nu i se oferă nici o șansă de a persevera prin judecată de a-și recupera sumele de bani investite sau munca prestată, debitorul - beneficiar de produse livrate sau servicii, este pus la adăpost prin posibilitatea ce i-o oferă legea de a face cerere în anulare, recurs, contestație la executare.

Unde este egalitatea părților în fața actului de justiție din punct de vedere procedural ?

Dispozițiile art. 8 din Ordonanța nr. 5/19.07.2001 așa cum a fost modificate prin Legea nr. 295/15.05.2002, care prevăd că : "acțiunea în anulare se depune la instanța unde funcționează judecătorul care a dat ordonanța", este în vădită disonanță cu realitatea obiectivă și cu dispozițiile dreptului privind competența, deoarece judecătorul care a dat ordonanța : fie s-a mutat ori transferat la altă instanță echivalentă din țară, fie a fost promovat în funcție la o instanță superioară, fie a trecut la avocatură, procuratură sau în oricare alta decât judecător, fie a decedat.

Conform actualei reglementări, acțiunea cererea în anulare îl urmează pe judecătorul care a pronunțat ordonanța, indiferent la ce instanță din țară s-a mutat mutat judecătorul respectiv.

Considerăm că nu este corect și pentru a restabili echitatea între cele două părți propunem acest Proiect de Lege.